

Memòria de la Catalunya Nova

Xavier Garcia
Flor del Vent Edicions
Barcelona, 2001
231 p.

Encara amb el bon regust que ens va deixar la lectura de *Catalunya també té sud*, en Xavier Garcia torna a fer-nos recordar els homes i paisatges d'aquestes comarques veïnes del nostre gran riu: l'Ebre. I ho adoba més encara en comentar esdeveniments, fets i paratges, on el nostre autor ens fa arribar mitjançant les cròniques periodístiques i literatura de viatge que ha anat memoritzant al decurs dels anys 1957 al 2000. L'autor ens fa sentir constantment les vivències que va trobant en el seu pelegrinatge humà, professional i de combat social, al llarg de les comarques que es troben a Tarragona: del Baix Penedès al Montsià, Conca de Barberà a la Terra Alta, Xavier Garcia ha recorregut tot Catalunya, però les terres meridionals són de la seva preferència, i ho prova amb escriure la seva literatura abocada a un gens dissimulat entusiasme per aquestes terres i els seus personatges, els quals ha donat a conèixer amb encert arreu del país.

La sobrecoberta del llibre que esmentem ací ens fa saber que: són més de quaranta anys passats pel sedàs d'una vella, entenedora i informativa prosa literària, que intenta, naturalment, amb segell propi, continuar l'herència estilística bàsica de Pla.

Juntament amb *Catalunya també té sud*, publicat en aquesta col·lecció el 1997, i altres assaigs i biografies editats al llarg de l'última

dècada, aquest escriptor i cronista vilanoví completa amb aquest volum un ample retaule literari de la Catalunya Nova (la tarragonina i la de l'Ebre), on història i vida s'entrecreuen i passat, present i futur dialoguen.

Un testimoni que avala la importància de *Memòria de la Catalunya Nova* el trobem en l'índex onomàstic del llibre: cinc-cents trenta-un personatges hi són esmentats, acompanyant-hi referències de més de vint paratges, llocs o esdeveniments que l'autor fa aflorar aquí i allà.

Kildo Carreté

Corbera d'Ebre monument a la Pau. L'abecedari de la llibertat.

Missatge escrit
VV.AA
Ajuntament de Corbera d'Ebre.
Grup Assistència
1999
118 p.

Per a tots nosaltres, els terral·lins, Corbera d'Ebre és una realitat tangible, de cada dia, una vila que és aquí des de que el món és món. Ja era així en temps dels nostres iaïos, dels nostres besavis i avant-passats. Sabem com era abans, el que s'esdevingué en els anys malastrucs d'una guerra tan salvatge com ho pugui haver estat qualsevol altra, com ho són totes, l'hem vista renèixer, ara a peu de carretera, hi passem sovint. Allà a dalt resten, en silenci, les ruïnes del Poble Vell presidides per l'alterosa silueta de l'església de Sant Pere. Amb prou

feines hi dediquem un esguard.

I és que potser això, aquesta mateixa quotidianitat, ens fa oblidar en certs moments el que Corbera és en realitat, un símbol, el símbol de la barbàrie, de la intolerància, de tot allò que mai no hauria de succeir. Corbera, juntament amb Guernica i Belchite, una de les tres poblacions que foren arrasades per aquella malaurada contesa.

Mai més la guerra, mai més. Ho hauríem de cridar ben fort, més en moments com els que estem vivint. Que la pau, el diàleg, les paraules, ocupin el lloc del fanatisme i de les armes.

Ens ho diuen un grup d'homes i dones, artistes plàstics i literats. Amb el seu Abecedari de la Llibertat han volgut i aconseguit fer, ara, de Corbera el símbol contrari, el de la pau. Tots ells han aportat la seva col·laboració i recolzament perquè el projecte esdevingué la magnífica realitat que avui tenim al davant. *Noms? No els citarem, malgrat ser alguns força coneguts.* Només, a tall d'exemple, parlarem de la lletra A, la primera de l'alfabet, les línies de la qual trobem, esveltes, a l'entrada del Poble Vell. N'han tingut cura l'escultor Jesús Pedrosa, un dels impulsors del projecte, i l'historiador Josep M. Ainaud de Lasarte.

Són molts els que visiten aquestes contrades a la recerca de la història, a la recerca del record d'un ésser estimat. I molts també els que no poden viatjar fins a Corbera, fins a Gandesa, Pandols i Cavalls. A tots ells l'obra que ara ens ocupa, «Corbera d'Ebre monument a la pau», oportunament i magnífica editada per l'ajuntament de la vila, els pot ser de gran ajut. Les fotografies, els textos, ens parlen del que succeí. Imatges d'un poble viu, d'unes gents que l'habitaven en pau, imatges colpidores de carrers i cases enrunats, descripcions esfereïdores del que foren els mesos de la batalla, del després, quan tot s'havia perdut. Ho hem de recordar perquè no es repeteixi, ho hem de recordar i recordar-ho als altres. Mai més aquell horror, mai més.

Neus Pallarès Casals